

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 липня 2026 р. № 931

ПОРЯДОК
здійснення перепоховання на Національному військовому
меморіальному кладовищі, військовому меморіальному кладовищі

1. Цей Порядок визначає механізм здійснення перепоховання на Національному військовому меморіальному кладовищі, військовому меморіальному кладовищі загиблих (померлих) осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу” (далі — загиблі (померлі) особи).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про поховання та похоронну справу”.

3. Для отримання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на Національному військовому меморіальному кладовищі, військовому меморіальному кладовищі (далі — військове кладовище) користувач місця поховання або його законний представник чи уповноважена особа подає в паперовій чи електронній формі до державної установи “Національне військове меморіальне кладовище” (далі — державна установа) заяву в довільній формі із зазначенням способу комунікації, інформації про наявність або відсутність волевиявлення загиблої (померлої) особи, пред’являє оригінали та подає копії таких документів:

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця та/або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), користувача місця поховання, а у разі подання заяви законним представником чи уповноваженою особою — документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця та/або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), особи, від імені якої подається заява, а також документа, який надає повноваження законному представникові чи уповноваженій особі представляти таку особу, оформленого відповідно до вимог законодавства;

свідоцтва про смерть загиблої (померлої) особи або витягу з Державного реєстру актів цивільного стану про смерть такої особи;

свідоцтва про поховання загиблої (померлої) особи;

документів, що підтверджують належність загиблої (померлої) особи до осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу”;

заяви до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, на території якої розташована могила загиблої (померлої) особи (далі — виконавчий орган сільської, селищної, міської ради), а у разі відсутності виконавчого органу — сільського голови для отримання дозволу на перепоховання;

документа, що підтверджує волевиявлення загиблої (померлої) особи, виражене нею при житті (за його наявності).

4. Державна установа не пізніше наступного робочого дня з дати подання заяви користувачем місця поховання або його законним представником чи уповноваженою особою відповідно до пункту 3 цього Порядку звертається листом у паперовій або електронній формі (електронною поштою або з використанням системи електронного документообігу) до МВС для отримання відомостей про наявність у загиблої (померлої) особи на день смерті не погашеної і не знятої в установленому законом порядку судимості за вчинення умисного злочину.

5. Для прийняття рішення щодо можливості здійснення перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи, яка на день смерті мала не погашену і не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення умисного злочину, на військовому кладовищі Мінветеранів утворюється спеціальна комісія.

До складу спеціальної комісії входять представники Мінветеранів, Міноборони, МВС, Мін’юсту, Національної поліції, Генерального штабу Збройних Сил (за згодою), Офісу Військового омбудсмена (за згодою) та державної установи. Положення та персональний склад спеціальної комісії затверджуються Міністром у справах ветеранів.

Державна установа у разі отримання від МВС відомостей про наявність у загиблої (померлої) особи на день смерті не погашеної і не знятої в установленому законом порядку судимості за вчинення умисного злочину не пізніше наступного робочого дня з дня їх надходження подає на розгляд спеціальної комісії такі матеріали:

відомості МВС про наявність у загиблої (померлої) особи судимості за вчинення умисного злочину із зазначенням відповідної статті Кримінального кодексу України;

документи, що підтверджують належність загиблої (померлої) особи до осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу”;

додаткові матеріали щодо проходження військової служби загиблою (померлою) особою, надані користувачем місця поховання або його

законним представником чи уповноваженою особою, що подали заяву (за наявності).

Спеціальна комісія протягом п'яти робочих днів з дня надходження зазначених матеріалів розглядає їх та приймає рішення щодо перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі.

Під час розгляду матеріалів спеціальна комісія враховує обставини загибелі (смерті) особи, яка на день смерті мала не погашену і не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення умисного злочину, під час безпосередньої участі в бойових діях, характер і ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, наявність нагород, особливих заслуг перед Україною під час безпосередньої участі в бойових діях, інші обставини, необхідні для прийняття обґрунтованого рішення.

Рішення, прийняте спеціальною комісією, не пізніше наступного робочого дня після його підписання надсилається в електронній формі (електронною поштою або з використанням системи електронного документообігу) державній установі.

6. За результатами розгляду копій документів, зазначених у пункті 3 цього Порядку, відомостей МВС про наявність у загиблої (померлої) особи на день смерті не погашеної і не знятої в установленому законом порядку судимості за вчинення умисного злочину та за наявності рішення спеціальної комісії державна установа приймає рішення шляхом видання наказу про надання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі або про відмову у наданні такого дозволу.

У разі відмови у наданні дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі у наказі зазначається обґрунтована підстава відповідно до пункту 7 цього Порядку.

Державна установа не пізніше наступного робочого дня після видання наказу про надання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі або про відмову у наданні такого дозволу інформує користувача місця поховання або його законного представника чи уповноважену особу за допомогою засобів, зазначених у заяві, з наданням копії такого наказу.

Рішення державної установи про відмову у наданні дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі оформлюється відповідно до статті 71 Закону України “Про адміністративну процедуру”.

7. Державна установа відмовляє у наданні дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі у разі, коли:

копії документів, визначених пунктом 3 цього Порядку, подано не в повному обсязі та користувачем місця поховання або його законним представником чи уповноваженою особою не усунено недоліки;

спеціальною комісією, утвореною Мінветеранів, прийнято рішення про відсутність підстав для перепоховання загиблої (померлої) особи, яка на день смерті мала не погашену і не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення умисного злочину;

заяву подано особою, яка не є користувачем місця поховання або його законним представником чи уповноваженою особою;

кількість вільних місць для поховання становить менш як 20 відсотків загальної кількості створених місць для поховання на дату звернення під час воєнного стану в Україні та протягом трьох років з дати його припинення чи скасування, крім перепоховання з територій, на яких ведуться (велися) бойові дії, які включають території можливих бойових дій та території активних бойових дій, тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, перелік яких затверджено Мінрозвитку та для яких не визначена дата завершення бойових дій (дата припинення можливості бойових дій) або тимчасової окупації;

наявне волевиявлення загиблої (померлої) особи, виражене нею при житті, щодо побажання бути похованою в іншому місці (крім військового кладовища).

У разі коли користувачем місця поховання або його законним представником чи уповноваженою особою подано копії документів, визначених у пункті 3 цього Порядку, не в повному обсязі, державна установа приймає рішення про залишення заяви без руху, про що повідомляється особі, яка подала заяву, з дотриманням положень, передбачених статтею 43 Закону України “Про адміністративну процедуру”, із зазначенням переліку недоліків та строку для їх усунення.

8. Для отримання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи державна установа після видання наказу про надання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі надсилає виконавчому органу сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільському голові заяву користувача місця поховання або його законного представника чи уповноваженої особи в паперовій чи електронній формі.

До заяви додаються копії, зокрема електронні копії (за наявності технічної можливості):

наказу державної установи про надання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі;

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця та/або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), користувача місця поховання, а у разі подання заяви законним представником чи уповноваженою особою — документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України (для громадян України), паспортних документів іноземця та/або документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), осіб, від імені яких подається заява, а також документа, який надає повноваження законному представникові чи уповноваженій особі представляти таких осіб, оформленого відповідно до вимог законодавства;

свідоцтва про смерть загиблої (померлої) особи або витягу з Державного реєстру актів цивільного стану про смерть такої особи;

свідоцтва про поховання загиблої (померлої) особи.

9. За результатами розгляду документів, зазначених у пункті 8 цього Порядку, виконавчим органом сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільським головою протягом 10 робочих днів з дати надходження таких документів приймається рішення про надання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи або про відмову у наданні такого дозволу, про що повідомляється державній установі та користувачеві місця поховання або його законному представникові чи уповноваженій особі.

10. У разі коли копії документів, зазначених в абзацах третьому — шостому пункту 8 цього Порядку, подано не в повному обсязі, виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільський голова приймає рішення про залишення заяви без руху, про що повідомляється державній установі з дотриманням положень, передбачених статтею 43 Закону України “Про адміністративну процедуру”, із зазначенням переліку недоліків та строку для їх усунення.

У разі коли державною установою не усунено недоліки, виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільський голова приймає рішення про відмову у наданні дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи.

Після усунення недоліків, що стали підставою для відмови, державна установа може повторно подати до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільського голови

документи, зазначені у пункті 8 цього Порядку, для отримання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі.

11. У разі наявності технічної можливості копії документів, зазначені в абзацах другому — п'ятому пункту 3, абзацах третьому — шостому пункту 8 цього Порядку, не подаються, а необхідні відомості державна установа, виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільський голова отримують шляхом електронної інформаційної взаємодії з інформаційно-комунікаційними системами та публічними електронними реєстрами органів державної влади.

12. Користувач місця поховання або його законний представник чи уповноважена особа на підставі рішення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільського голови про надання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи особисто звертається до ритуальної служби, а у разі її відсутності — до виконавчого органу сільської, селищної, міської ради або у разі відсутності виконавчого органу — до сільського голови з метою укладення договору про організацію та проведення ексгумації останків або виймання урни з прахом загиблої (померлої) особи.

Ексгумація останків або виймання урни з прахом загиблої (померлої) особи здійснюються у строк, визначений в договорі про організацію та проведення ексгумації.

Перепоховання урни з прахом загиблої (померлої) особи може здійснюватися шляхом закопування урни з прахом загиблої (померлої) особи в могилі або розміщення її в колумбарній ніші.

13. Ритуальна служба, а у разі її відсутності — виконавчий орган сільської, селищної, міської ради або у разі відсутності виконавчого органу — сільський голова робить запис про ексгумацію останків або виймання урни з прахом загиблої (померлої) особи із могили у книзі реєстрації поховань загиблих (померлих), форма якої встановлюється Мінрозвитку.

14. Роботи з ексгумації останків або виймання урни з прахом загиблої (померлої) особи, а також їх транспортування до війського кладовища проводяться за рахунок коштів користувача місця поховання або його законного представника чи уповноваженої особи, або інших джерел, не заборонених законодавством.

15. На підставі рішення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, а у разі відсутності виконавчого органу — сільського голови про надання дозволу на перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи та копій документів, передбачених пунктом 3 цього Порядку, користувач місця поховання або його законний представник чи

уповноважена особа не пізніше ніж за три робочих дні до запланованої дати перепоховання звертається до державної установи з приводу укладення відповідного договору про організацію та проведення перепоховання, примірна форма якого затверджується Мінветеранів.

16. Для користувача місця поховання або його законного представника чи уповноваженої особи, що є ініціаторами перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі, згідно з договором про організацію та проведення перепоховання залежно від способу перепоховання та потреби забезпечується надання:

1) таких предметів ритуальної належності:

Державного Прапора України;

тимчасового дерев'яного облицювання могили;

дерев'яного надгробного хреста;

таблички на дерев'яний надгробний хрест;

намогильної споруди;

2) таких ритуальних послуг:

доставки предметів ритуальної належності на території військового кладовища (завантаження на складі, перевезення, вивантаження на місці та перенесення до місця розташування останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи);

перевезення труни або урни з прахом загиблої (померлої) особи територією військового кладовища (один катафалк);

перенесення труни або урни з прахом загиблої (померлої) особи територією військового кладовища;

організація перепоховання і проведення поховального ритуалу на військовому кладовищі;

виділення місця на військовому кладовищі для перепоховання труни або урни з прахом загиблої (померлої) особи відповідно до затвердженої проектної документації;

копання могили (викопування ручним чи механізованим способом, опускання труни чи урни з прахом загиблої (померлої) особи у могилу, закопування, формування намогильного насипу, прибирання прилеглої території після перепоховання);

перепоховання урни з прахом загиблої (померлої) особи в колумбарії (розміщення та замощення урни з прахом у колумбарній ніші, прибирання прилеглої території після перепоховання);

установлення тимчасового дерев'яного облицювання могили та дерев'яного надгробного хреста на могилі загиблої (померлої) особи;

виготовлення написів на табличці для дерев'яного надгробного хреста;

встановлення намогильної споруди.

17. Встановлення намогильної споруди здійснюється відповідно до зразків та описів намогильних споруд та меморіальних табличок, що встановлюються на території Національного військового меморіального кладовища, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 р. № 935 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 69, ст. 4175; 2026 р., № 19, ст. 1360).

18. Державний Прапор України виготовляється відповідно до Порядку виготовлення Державного Прапора України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 р. № 1081 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 84, ст. 5387).

19. Виділення місця на військовому кладовищі для перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи здійснюється державною установою на підставі укладеного договору про організацію та проведення перепоховання.

20. Реєстрація перепоховань в електронній або паперовій формі здійснюється державною установою у книзі реєстрації поховань загиблих (померлих) осіб, форма якої встановлюється Мінрозвитку.

21. Заходи, пов'язані з проведенням перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі, здійснюються державною установою за рахунок коштів державного бюджету, передбачених у Державному бюджеті України на відповідний рік.

22. Перепоховання останків або урни з прахом загиблої (померлої) особи на військовому кладовищі здійснюється з військовими почесностями та базується на принципах створення рівних умов для перепоховання незалежно від раси, кольору шкіри, політичних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 15 липня 2026 р. № 931

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 червня 2024 р. № 697 “Про затвердження Порядку здійснення перепоховання на Національному військовому меморіальному кладовищі Героїв України, яким починаючи з 2014 року вручено орден “Золота Зірка” (Офіційний вісник України, 2024 р., № 58, ст. 3447).
 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 червня 2024 р. № 698 “Про затвердження Порядку здійснення перепоховання в колумбарії на Національному військовому меморіальному кладовищі загиблих (померлих) осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, забезпечували виконання службових обов’язків та присяги на вірність Українському народу та урни з прахом яких поховані в колумбарних нішах на інших кладовищах” (Офіційний вісник України, 2024 р., № 58, ст. 3448).
 3. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 червня 2024 р. № 699 “Про затвердження Порядку здійснення перепоховання на Національному військовому меморіальному кладовищі загиблих (померлих) осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України та поховані на тимчасово окупованих територіях (після їх деокупації)” (Офіційний вісник України, 2024 р., № 58, ст. 3449).
 4. Пункт 55 змін щодо діяльності Міністерства розвитку громад та територій, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2025 р. № 641 (Офіційний вісник України, 2025 р., № 53, ст. 3684).
-